

Neden Yazıyoruz

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 22 Ekim 2016

Değerli Şair yazar Sayın Adem EFİLOĞLU' nun "Vicdanına çivilediğim Sözler"
İsimli şiirinin ardından:

"Dün
Kederli bir şiiri soluksuz sevdim
Hatırladım mevsimin güze çaldığını.

Kime sorsam kaderi rahvan
Isıtıp çiğniyoruz bütün lokmaları
Hatıraların soluk yüzlerinde
Tebessüme sarıyoruz bazen yaşananları
Diyorum ki
Yüzümüzü güldürenler vardı
Şükürler olsun...

Aşkın adımladığı sokaklarda
Cezbeye tutulurdu kalbimiz
Sokak siyah kapının ardında ağlarken
İmdatına sakiler yetişirdi
Kıpkızıl aşkla
Bardak bardak...

Odararı ışığa boyayabilirdik oysa
Gideceğini bile bile beklerken
Zor değildi gözlerinden anlamak
Şiirlerde unutulmuş
Adımlarını...

Acımasız yüreğine selam olsun
Nar ağacını söktün sonunda
Sadece kalbim değil
Bak sokaklar bile
Şükürsüzlüğün edasında
Zaten heyecanına yenik düşmüş
O anlara aldırma...

Vicdanına çivilediğim sözleri hatırlıyor musun
Sürüne sürüne kalbime gömdüm
Söktüm çivilerini kanayarak
Dokundukça
Birkaç kelebek öldü avuçlarıma
Anlıyor musun bilmiyorum ama
Geçmişe uğurladığım şiirleri
Çaldığını unutma...

Dün
Kederli bir şiiri soluksuz sevdim
Hatırladım mevsimin güze çaldığını
Yağmurlar ıslanırken bağrımda
Sobanın altını yaktım
Vakit kestane zamanı
Biliyor musun
Sen yokken bile
Gözlerine baktım...

Âdem Efiloğlu"

"Mutluluğumu ve mutsuzluğumu dizelere döktüğümde şükürüm artar.
Yüzümüzü güldürenlere şükürler olsun

Yüreğimle, kalemimle:

Görebiliyorum ya dünyayı, dokunabiliyorum ya, koklayabiliyor, tadıyorum.
Şükürler olsun.

Mutsuz olduğum da bir duygu seline kapılıp üzülüyorum, hatta göz yaşı akıtıyorum ya,
şükürler olsun.

Şimdi ben acımı ve sevincimi yazarken nasıl mutlu olmayayım ki.

-Kederli bir şiiri soluksuz sevmek ne güzel...

-Sevinçli bir şiiri okuyup hissetmek ne güzel...

-Acısıyla, tatlısıyla yaşananları tebessüme sarmak ne güzel...

-Acımasız yüreklere bile selam olsun demek ne güzel...

-Şiirleri bir vicdansıza, geçmişe bile uğurlamak, çaldırmak ne güzel...

-Yokken bile sevgilinin gözlerine bakmak ne güzel...

-Özlemek ve kavuştuğunda yüreğine almak, dokunmak ne güzel...

-Ne güzel hissediyoruz ya, insanım diyebiliyoruz ya ne güzel. Şükürler olsun"

Dedim üstada da, fazlasını burada diyeyim:

Bizim gibi şairler ünlenmeye değil paylaşmaya yazar.

Biz biliriz ki duygu selini kağıda döküp sonuçlandırınca kadar şiir bizimdir.

Sonrası okuyucunun.

"Gökyüzü kadar mavidir şiirlerimiz.

Biz hiç şiirlerde yalan söylemedik.

Hoyratça esen fırtınaları dindirip,

Budur yüreğimizden esen dedik.

Bazen yağmuru örnek gösterdik gözyaşlarımıza.

Bazen kıskandırdık yağmurları gözyaşımızla."

Bizler bedenimizde ki inatçı yorgunluğu sızlayan kemiklerimizin acısını dizelerle dindirmeyi seçtik. Ne hep mutluluğumuzu yazdık, ne de hep hüznümüzü...

İnatçı bir yorgunluk olsa da bedenimizde,

Susturduk sızlayan kemikleri yüreğimizle.

Nice baharlar, nice yazlar erittik,

Yaş ererken kemale...

Yaşamının güzelliği kadar,

Acımasızlığını da anlattık bıçak kadar keskin dille.

Yüreğimiz sevmeyi, anmayı bildiği kadar, unutmayı da bildi zor olsa da. Direnmeyi, yılmamayı öğrendik
Ve hiç bir zaman bulutlarda uçmadık. Dimağı bulutlardan yer yüzüne indirmeyi başardık.

Bulutlardan yeryüzüne indirdik dimağı,
Gökyüzü kadar maviyiz diye uçmadık bulutlarda.
Fırtınalar darmadağın etse de, hayatımızı
Direndik,
Yılmadık,
Kalmadık hatıralarda.

Esir olmadık düşünceye yatmadıysa kafamıza,
Ne kendi içimizde avlandık, ne de varmayanlarda farkımıza.
Ne çoban yıldızının çobanı olduk.
Ne de mehtabın şarlatanı.
Ne güneşe yar olduk aksakta akınlarda,
Ne de ay'ı kutsayanız yalanlarla.

Sevgilerin kocayacağını reddettik içimizde ki ateşle.
Çürüyen otları yolduk, yüreğimizle...
Umutlarımıza hayallerimizi kattık.
Hep iyiye, hep güzele dedik.
Gecenin karanlığıyla sarmaş dolaş sabahladık,
Güzel yarınlar olsun diye...
Nice şafaklar doğdu üzerimize.
Yalnızlıkla otururken diz dize.

Kuşlar gibi özgür, denizler kadar enginiz.
Ceple, cepkenle değil, yüreğimizle zenginiz.
Buğday başağının altın sarısı kadar saf,
Gülün bülbüle sevdası kadar sevdalı yüreğimiz.
Umuda yelken açtıysak da hayallerimizle,
Görmeyecek kadar hayalperest değiliz.

Yüreği dolup taşana saygıyla eğildik.
Dizelerdeki haykırışına yüreğimizdir dedik.
Silahı kalem olan her kimse, çakma şair diye ünlemedik.
Ünlenmeye değil, paylaşmaya yazdık.
Yol bildik, yordam bildik.
Susturmak istediler, susmadık...

Bazen bir birimizi yargıladık. Ama yargıç değiliz. Hiç bir zaman kalem kırmadık.
Kalemi cebimizde ar bildik, namus bildik. Yüreğimizde mücevher.

Ŗiirlerimizde hayatın özünü anlatmaya alıştığ.
Sadece Özlem, Ayrılık, Tutku, Ařk, Yakınma Ŗiirleri yazmakla yetinmedik.
Ders vermeye, ders almaya alıştığ.

Arada bir kural kaide iğnesek bile daha iyisini yazmak için kendimizle yarıştığ.

Doğru veya yanlış kalemle hem dostuz, hem sırdaş. Ve birileri bizi okuyor Ŗükürler olsun.

Mehmet Fikret ÜNALAN
22 ekim 2016 Saat 02.55
Güzelamlı/Kuşadası